

[Clausager.]

at naa til Enighed om, og som, hvad han ogsaa maa vide, er nye og uprøvede og bør og skal undersøges. Ministeren kan faa sin Konvertering, naar han vil have den. Han skal fra vor Side møde Vilje til en hurtig og grundig Behandling af en Konvertering, og hvad der staar i direkte Forbindelse dermed. Vi har nølet længe nok med Sagen, og for Landets Skyld, for Erhvervets Skyld og egentlig talt ogsaa for Ministerens egen Skyld er det nødvendigt at komme til Ende med den.

Kyed: Det fremsatte Forslags Afsnit II, III og IV har en vis indbyrdes Forbindelse, idet de hovedsagelig drejer sig om Ordninger for de Landbrugere, der er i særlige økonomiske Vanskeligheder, men isprængt Bestemmelserne vedrørende disse Landbrugere finder man Bestemmelser, som tænkes gældende for alle Landbrugere, dels for et kortere Tidsrum, dels, kan man godt sige, ud i al Evighed, idet der ikke kan sættes og ikke er sat nogen Tidsbegrænsning, da Opgaven i sig selv forudsætter et ubegrænset Tidsrum. For ikke at faa for megen Sammenblanding af generelle Bestemmelser for alle Landbrugere og Særbestemmelser for de økonomisk vanskeligst stillede vil jeg tillade mig at omtale disse to Kategorier af Bestemmelser hver for sig, uanset i hvilke Afsnit de findes.

I § 18, Afsnit II, findes Bestemmelser om en Krisefond for Landbruget, hvortil alle Landbrugsejendomme skal betale i Forhold til Gennemsnitsforrentningsprocenten, der, som bekendt, udregnes af Landøkonomisk Driftsbureau, og, saa snart Aaret 1938 er passeret, har alle Landbrugere Krav paa, i Tilfælde af at Landbrugets Forrentningsprocent ligger paa 4 eller derunder, af denne Krisefond at faa op til 1 pCt. af Ejendomsskyldværdien som Rentelettelse. Deraf fremgaar, at § 18 er Udtryk for god Vilje til at søge afværget kommende Kriser, ja, man kan kalde § 18 for et Kriseafrustningsforslag. Hvem ønsker ikke i Fremtiden at være forskaanet saavel for Landbrugskriser som andre Kriser, men vi fra vor Side tvivler stærkt paa, at Løsningen af dette saare vigtige Spørgsmaal findes i § 18.

Man forstaar vel, at Tanken kan opstaa. Den opstaar selvfølgelig ud fra det, man kender fra fastlønnedes Krisekasser, men heller ikke engang der har man turdet gaa saa langt, som man her gør det for Landbrugets Vedkommende, til Trods for at der for de fastlønnedes Vedkommende er meget mere Ensartethed fra den ene til den anden,

end der er fra den ene Landbruger til den anden eller fra den ene Egns Landbrugere til den andens, for ikke at tale om de enkelte Produktionsgrene. Altsaa, ikke engang for de fastlønnedes Vedkommende har man turdet gaa saa langt som til at slaa deres Krisekasser sammen i en Pulje. Man kan maaske sige, at Sammenligningen med de fastlønnede halter noget, men heller ikke med Aktieselskaber kan man foretage en direkte Sammenligning. Lovgivningen paabyder Aktieselskaber at opsamle visse Reservefonds i Forhold til deres Aarsudbytte, men ogsaa for Aktieselskabers Vedkommende viser det sig, at man ikke har turdet gaa til at paabyde dem at lave en fælles Pulje for deres Reservefondshenlæggelser, ikke engang Aktieselskaber inden for samme Kategori har man turdet paabyde dette, og hvor vanskeligt er det saa ikke, naar man kommer til Landbruget!

Imidlertid, Spørgsmaalet er rejst, og det kræver Overvejelse og Undersøgelse. Jeg synes, at straks ved Gennemlæsningen af Forslaget melder det Spørgsmaal sig: hvorledes er det muligt at skaffe en Kassebeholdning indtil 1938? for da skal Fonden jo træde i Virksomhed. Hvis Forrentningsprocenten for Landbruget til den Tid er 4 eller derunder, saa skal alle Landbrugere kunne faa Udbetaling af Fælleskrisefonden i det Forhold, som er angivet i Forslaget. For at opnaa at skaffe en Kassebeholdning til 1938 kræves det, at Forrentningsprocenten i Aarene forud for 1938 skal være 5 pCt. og derover, for før skal der ikke finde nogen Indbetaling Sted fra Landbrugerne til den fælles Pulje. Men hvis nu ikke Forrentningsprocenten i Aarene før 1938 kommer op paa 5 pCt. eller derover, saa sker der altsaa ingen Indbetaling til Puljen ud over den, der finder Sted ifølge Skatteforslaget, og som jo efter Bestemmelserne kun skal anvendes til bedste for et Udsnit af Landbrugere, nemlig til dem, der er særlig haardt ramt, og i Aarene indtil 1938. Med andre Ord: naar vi kommer til Skæringspunktet, saa har vi status quo, saa er der ingen Kassebeholdning, hvis Forrentningsprocenten ikke har været saa høj, at Indbetaling har kunnet finde Sted.

I Bemærkningerne til § 18 findes en Opførelse, som skal vise Systemets Fortræffelighed, og hvoraf det fremgaar, at der vilde have været en Kassebeholdning i Dag, hvis man var begyndt paa dette i 1916. Ja, men kan man nu overføre Resultatet af disse Beregninger til de kommende Aar? Ingen vil dog vel ønske igen at stifte Bekendtskab med saadanne Aar